turism

VIITORUL TURISTIC AL DELTEI DUNĂRII

ANCHETA ZIARULUI sportul

CÎTEVA PRINCIPII DE BAZĂ PENTRU DEZVOLTAREA TURISMULUI ÎN DELTĂ

Încheiem, cu răspunsurile publicate în numărul de azi, cea de a doua anchetă turistică întreprinsă de ziarul nostru, în scopul de a sonda opinia iubitorilor de drumeție și de frumuseți naturale asupra căilor de urmat pentru a se valorifica, în mod judicios, tezaurul de atracții turistice al patriei noastre.

Redacția ziarului „Sportul" mulțumește, cu acest prilej, tuturor cititorilor săi care au binevoit să-și expună punctul de vedere în legătură cu dezvoltarea turistică a Deltei Dunării. Răspunsurile publicate de ziarul nostru, ca și acelea care ne vor parveni, eventual, ulterior, vor fi aduse la cunoștința Oficiului Național de Turism, forul căruia îi revine sarcina de a înfăptui politica statului nostru în domeniul turismului.

Ing. MIRCEA NIȚULESCU din București, care a efectuat un stagiu de cercetări de aproape trei ani în Delta Dunării, își prezintă astfel propunerile sale pentru a asigura acestei zone o dezvoltare la înălțimea exigențelor turismului modern:

1. Să se stabilească, în primul rînd, care ar fi principalele zone de atracție turistică. Consider că acestea vor trebui să cuprindă neapărat:

— Mila 23 Sat—Matița—Merhei—Grindul și Pădurea Letea.

— Uzlina — Isacova — Litcov—Crișan — Grindul Caraorman — Lumina — Puiu—Roșu—Sulina.

— Grindul și orașul Sf. Gheorghe.

— Periteașca — Portița — Chituc — Grindul Lupilor — Lacul Sinoe.

2. Să se stabilească principalele forme de turism care s-ar putea dezvolta în Delta Dunării: turismul organizat (colectiv); turismul individual; vînătoarea și pescuitul.

3. La stabilirea tipurilor și formelor mai indicate de baze turistice trebuie să se aibă în vedere că ele depind atît de formele de turism practicate cît și de amplasamentul rezervat acestor baze. Așa, de exemplu, consider că ar fi necesar ca bazele să conste din:

— Complexe turistice care să reprezinte o continuare a celor de pe litoral cu amplasament obligatoriu pe Grindul Chituc și Grindul Sărăturile (construcții moderne);

— Baze turistice în zonele cele mai interesante (Mila 23 Sat, Matița, Letea, Uzlina, Roșu, Caraorman, Portița, Grindul Lupilor etc.). Acestea ar urma să fie baze de capacitate mică, cu construcții în stil caracteristic Deltei Dunării, dotate cu mijloace de transport pe apă (bărci, șalupe etc.);

— Puncte turistice izolate în zonele specifice pentru practicarea vînătoarei și a pescuitului, amenajate în stil local și dotate cu mijloace de transport pe apă: la Grindul Lupilor, Dranov, Grindul Lumina, Cisla Chiliei și Stipoc etc.

— Campinguri amenajate în stil specific și dotate cu mijloace de transport pe apă la Crișan, Sulina, Letea, Murighiol, Sf. Gheorghe, Stipoc, Caraoman etc.

4. Amenajarea turistică a Deltei presupune și asigurarea unor căi de acces pe uscat, pe următoarele trasee:

— Tulcea — Sulina pe malul drept al canalului Sulina.

— Mila 19 — Mila 23 Sat cu extindere spre Grindul Chilia.

— Sulina — Grindul Letea

— Sinoe — Grindul Lupilor — Gura Portița — Dranov — Sf. Gheorghe — Grindul Caraorman — Crișan.

5. Bazele turistice vor avea un caracter sezonier, cu excepția celor amenajate pentru vînătoare și pescuit sportiv care vor trebui să fie accesibile și în anotimpul rece.

6. Valorificarea turistică rațională a Deltei va trebui să țină seamă de menajarea rezervațiilor naturale floristice și faunistice, precum și de monumentele naturii care trebuie să păstreze intacte caracteristicile lor primare. În acest sens, împreună cu Comisia Monumentelor Naturii a Academiei R.S.R. ar urma să se stabilească formele și condițiile în care aceste rezervații și monumente vor putea să devină accesibile turiștilor.

7. Întrucît amenajarea turistică a Deltei este o acțiune de durată, ea trebuie să se facă în mod coordonat, pe baza unui studiu privind perspectivele de dezvoltare. La elaborarea acestui studiu ar trebui să participe: O.N.T., Academia R.S.R. (pentru rezervații științifice), M.T.A.N.A. (pentru transporturile auto navale și aeriene), D.S.A.P.C. (pentru problemele de sistematizare), A.G.V.P.S. (pentru problemele de vînătoare și pescuit) etc.

Foto: FR. BRANDRUP

Mai multe curse regulate de vapoare

Evocînd cu nostalgie, zile și nopți petrecute cu barca pe apele Deltei în anii copilăriei, cititorul DUMITRU AMORTITU din București consacră partea ultimă a scrisorii sale unor propuneri din care reținem cele ce urmează:

O problemă foarte importantă o constituie asigurarea unor mijloace de transport către interiorul Deltei. Ar trebui să se pună în circulație mai multe nave în perioada sezonului turistic (curse regulate) cu plecări din porturile Brăila, Galați în afara acelora ce pornesc din Tulcea. Aceste nave ar urma să fie amenajate pentru a găzdui în condiții optime pe excursioniști (cabine, bufete, restaurante, punți cu șezlonguri și copertine).

În anumite puncte din Deltă ar fi bine să se construiască mici hoteluri turistice, realizate în arhitectura specifică acestei zone (dacă este posibil, chiar cu acoperiș de stuf).

De asemenea ar fi necesar să se înființeze, în toate punctele interesante din Deltă, centre care să închirieze turiștilor bărci, echipament și unelte de pescuit ș.a.

CE LIPSEȘTE LA SF. GHEORGHE...

Un cititor din Reșița, ing. DUMITRU BÎRLEANU, după ce ne mărturisește că este „îndrăgostit de Deltă" unde își petrece de cîțiva ani concediul cu întreaga familie, face o serie de observații critice privind absența unui restaurant care să prepare mîncăruri calde și cu specific pescăresc la Sf. Gheorghe, absența fructelor în această localitate, a unui bufet pe vasele ce fac legătura între Tulcea și Sf. Gheorghe, vase care circulă cu „viteză de melc".

În concluzie, cititorul nostru din Reșița propune să se ia măsuri pentru înfăptuirea unui centru turistic bine dotat și aprovizionat la Sf. Gheorghe, subliniind necesitatea organizării unor puncte de închiriat ambarcații mici cu care se pot face excursii interesante pe canalele din apropierea acestei localități, ca și a unor chioșcuri pentru desfacerea unor produse de artizanat cu specific local".

„Eu vă doresc succes — **spune în încheiere cititorul nostru** — fiindcă ar fi păcat să se neglijeze acest mare dar pe care ni l-a făcut natura".

EXCURSIE NAUTICĂ PE FIRUL OLTULUI (III)

La Riul Vadului, înainte și după pod, există o porțiune de cca 400 metri care ne pune la grea încercare. Apa este destul de mică, dar coboară vijelios printre pietre proeminente, obligîndu-ne să facem un veritabil slalom nautic printre ele. Trecem succesiv această porțiune în care toți navigatorii solitari din grupul nostru s-au dezechilibrat și au făcut cîte-o baie nepreväzută. (Pentru evitarea acestei surprize, ambarcația trebuie înscrisă longitudinal în curent și menținută bine în echilibru. Acest echilibru trebuie găsit înainte de a intra în curent: corpul navigatorului se va apropia cît mai mult de centrul de greutate și va fi balansat în contratimp cu mișcarea de tangaj a ambarcației pentru a-i atenua oscilațiile. Poziția longitudinală față de curent se menține manevrînd cu padela).

Ne continuăm călătoria și, înainte de intrarea în Ciineni, întîlnim o insulă care împarte Oltul în două brațe; cel din dreapta este mai convenabil, avînd un debit de apă mai mare și doar o mică porțiune de coborîre, cu stînci, la capătul său. După ce brațele se unesc, coborîm cca 1 km printr-o albie lată care străbate comuna Ciineni. Trecînd pe sub podul drumului ce se îndreaptă către Curtea de Argeș, intrăm într-o nouă coborîre spectaculoasă cu valuri mari. Curînd, apele Oltului se despart iarăși în două brațe (cel stîng — o apă moartă) și după reunirea lor găsim un loc de campare avînd și un izvor la vreo 50 de metri.

A VI-a zi a excursiei noastre se desfășoară normal deși, după ce trecem de gara Lotru, Oltul are o porțiune de coborîre la fel de spectaculoasă ca aceea de la Riul Vadului. Începînd din dreptul schitului Cornetu intrăm sub... tirul camerelor de luat vederi ale unei echipe de filmare de la studioul „București". Următoarea zi o consacrăm odihnei, în vecinătatea comunei Brezoi, de unde ne facem aprovizionarea cu alimente.

În cea de a VIII-a zi plecăm, în jurul orei 12, pregătiți să atacăm „cîrligele" (vîrtejurile pe care le formează Oltul pînă aproape de Călimănești).

În dreptul celui de-al doilea cîrlig care formează un S cu ape repezi, învolburate, ne așteaptă iar echipa de filmare. Cred și eu: zona este foarte spectaculoasă! Lucrătorii unei cariere de piatră, suspendați pe stîncile ce domină cursul Oltului, își opresc ciocanele pneumatice și ne salută. Trecem, acum, cel de-al treilea cîrlig, după care urmează o porțiune liniștită, cu un strand improvizat.

Urmează cîrligul mare. Oprim pe malul drept și studiem zona periculoasă, imaginînd 2—3 variante de atac. Oltul ne oferă, aici, o masă de spumă, valuri și stînci. Componenții echipei de filmare sînt încîntați. Nu același lucru putem spune și despre noi. Ne decidem. Primul dintre noi își ia locul în ambarcație și intră în curent. O gîtuire de 1,5—2 m între două stînci mari face Oltul să clocotească teribil. Om și ambarcație abia se zăresc de-a lungul a 100 metri. Pleacă următorul, apoi altul. Șoseaua s-a blocat. Turiștii și-au oprit mașinile și privesc. Camerele de luat vederi ne urmăresc fiecare coborîre...

Străbatem cu bine această Scilla și Caribda și ne continuăm excursia, poposind la mănăstirea Cozia, apoi la motelul Cozia, după care mai străbatem un ultim cîrlig.

Ajunși la gara Călimănești ne ambalăm ambarcațiile și așteptăm trenul făgăduindu-ne ca, în vara următoare, să revenim.

Anton VOICU

„CUPA DE TOAMNĂ" LA JUNIORI

Timp de două zile (joi și vineri), Sala Floreasca va găzdui un concurs de tenis de masă pentru juniori. Această competiție de verificare și dotată cu „Cupa de toamnă" se va disputa pe două categorii de vîrstă, pînă la 14 ani și pînă la 18 ani, fete și băieți.

TURUL ROMÂNIEI

(Urmare din pag. 1)

cestei scurte etape. Se cuvine să mulțumim și pe această cale arbitrului principal Octavian Amza care, la cererea reprezentanților presei, a admis și a supus spre aprobarea antrenorilor modificarea solicitată: startul să se dea din minut în minut și nu din două în două minute cum fusese stabilit inițial, deoarece s-ar fi întîrziat mult desfășurarea întrecerii și s-ar fi îngreuiat transmiterea reportajelor spre Capitală.

Ce i-a întîmpinat pe rutieri? Un puternic vînt, care a bătut alternativ din față și din lateral, numeroase urcușuri (este adevărat, nu prea grele, dar obositoare în condițiile luptei cu vîntul) și cîteva porțiuni acoperite cu piatră cubică, dintre care una la mijlocul etapei, destul de lungă. În aceste condiții, examenul valorii strict individuale a fost extrem de sever. Unii au răspuns cu brio (I. Ardeleanu, C. Ciocan, Al. Sofronie), alții satisfăcător (E. Rusu, V. Tudor, C. Grigore, W. Ziegler), iar o serie de rutieri ne-au dezamăgit (N. Ciumeti, Fr. Gera, N. David).

A fost o etapă dură, care n-a pus însă probleme deosebite celor ce luptă pentru primele locuri, care nu i-a aruncat pe nici unul dintre pretendenți în afara disputei. Diferențele au rămas minime și ele mărește atractivitatea luptei din etapele următoare. La încheierea contratimpului, înainte de a afla rezultatul final, *Emil Rusu* ne-a declarat: *„A fost foarte greu. Vîntul puternic nu mi-a permis să evoluez la nivelul la care aș fi dorit. În plus, pasul mare pe care l-am avut m-a sufocat pe ultimele urcușuri. Cred că am cîștigat. Nu va fi însă ultima mea victorie în această cursă!"* Peste cîteva minute, Emil Rusu avea să afle neplăcuta surpriză: fusese învins! Oare, va mai avea el forța să-și îndeplinească angajamentul, în condițiile în care n-a reușit să dobîndească victoria la contratimp?...

CLASAMENTUL INDIVIDUAL AL ETAPEI a IV-a: 1. ION ARDELEANU 42:00, 2. *Emil Rusu* 42:17, 3. *Constantin Ciocan* 42:20, 4. Al. Sofronie 42:36, 5. V. Tudor 42:40, 6. V. Selejan 42:46, 7. C. Grigore 42:55, 8. W. Ziegler 43:00, 9. C. Ciobanu 43:02, 10. Gh. Moldoveanu 43:22, 11. N. Ciumeti 43:25, 12. I. Cosma II 43:41, 13. T. Puterici 43:46, 14. W. Egyed 43:55, 15. Fr. Gera 43:56, 16. Șt. Cernea 44:22, 17. S. Suditu 44:33, 18. I. Selejan 44:33, 19. Șt. Bălan 44:36, 20 N. David 44:36.

CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL: 1. TUDOR VASILE *(România tineret I)* 6h26:54, 2 *Ion Ardeleanu (Steaua)*, la 12 s, 3. *Constantin Ciocan (România II)*, la 19 s, 4. C. Grigore (România tineret I), la 48 s, 5. V. Selejan (România tineret I), la 49 s, 6. W. Ziegler (Dinamo), la 1:08, 7. C. Ciobanu (Voința Ploiești), la 1:17, 8. N. Ciumeti (România tineret I), la 1:21, 9. Gh. Moldoveanu (Steaua), la 1:31, 10. I. Cosma II (România II) la 2:00, 11. Fr. Gera (Steaua), la 2:10, 12. W. Egyed (Dezrobirea Brașov), la 2:31, 13. N. David (România II), la 2:39, 14. L. Zanoni (Dinamo), la 3:01, 15. Gh. Neagoe (Steaua), la 3:37, 16. Gh. Ciumeti (Dinamo), la 5:41, 17. T. Puterici (Steaua), la 6:57, 18. Al. Sofronie (România II), la 15:39, 19. E. Rusu (România tineret I), la 20:24, 20. Șt. Cernea (România II), la 22:56.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. ROMÂNIA TINERET I 19h21:19, 2. *România II*, la 2:10, 3. *Steaua*, la 3:02, 4. Dinamo, la 3:24, 5. Voința Ploiești, la 46:45, 6. Dezrobirea Brașov, la 51:19. Urmează: Olimpia București, Voința București, Bulgaria, Petrolul Ploiești și Combinata Cluj—Tg. Mureș.

UN PROFIL PE ZI

La drept vorbind, omul care a lansat primele săgeți în dramatica etapă Ploiești—Brăila, inițiatorul evadării decisive, menită să anuleze șansele principalului favorit al competiției, este acest bălat taciturn, cu privirea încețoșată, cu un aer de timiditate sau de sfială, contrastînd flagrant cu acțiunile sale de-a lungul întrecerii. Alexandru Sofronie — căci despre el va fi vorba — s-a dovedit și în cursa „tic-tac" de pe marginea Dunării unul dintre animatorii actualei ediții. Locul IV, la 36 secunde de Ardeleanu, îl recomandă cu prisosință.

— *Cred că am un fel de slăbiciune pentru locul ăsta!* spune Sofronie, cercetind clasamentul etapei. *Știți că în august, la Brașov, la campionatele naționale am venit tot al patrulea, la contratimp individual.*

— Iar anul trecut, dacă nu mă înșel, te-ai clasat imediat după Rusu, în proba de urmărire...

— *Da, pe locul doi, cu un rezultat nici prea-prea, nici foarte-foarte: 5:13 secunde.*

Ținînd seama că autorul acestor performanțe practică ciclismul abia din 1965, cartea sa de vizită nu se poate absolut onorabilă. Sofronie și-a început activitatea de rutier în cadrul Școlii sportive nr. 1, avîndu-l ca antrenor pe Mircea Mihăilescu. În prezent, este membru al clubului Dinamo și se pregătește intens sub conducerea lui Nae Voicu.

— Cum a fost cursa de azi? îl întreb — deși știu că-mi va răspunde automat, ca și oricare dintre cei lalți 54 parteneri de întrecere: *„grea — cum să fie, cu vînt din față?"*

— Și altceva afară de vînt?

— *Am luat startul în urma lui Rusu, așa că am avut măcar la început un punct de reper. Mă gîndeam c-o să-l pierd din ochi după vreo zece kilometri. Cînd l-am văzut, însă, pe podul de la Cătușa, înainte de intrarea în Galați, mi-am zis că nu stau tocmai rău... Am forțat, l-am depășit pe Bălan, plecat cu două minute mai devreme, dar pe străzile orașului n-am putut să mă rup de el, așa că am intrat pe stadion cot la cot. Nu credeam, totuși, să pierd numai 19 secunde față de campionul țării!*

— Ce părere ai despre Rusu?

— *E un ciclist de clasă. — păcat că i s-a întîmplat povestea cu pana, la ieșirea din Buzău. Dar, ce să-i faci, așa-i în ciclism, se mai întîmplă și de-astea!*

— Cine crezi că va cîștiga Turul '68?

— *Tudor Vasile și Constantin Grigore sînt favoriții mei. În ce mă privește, voi continua să atac ori de cîte ori o să mă simt în stare, chiar cu riscul de a deranja pe vreunul din fruntași.*

Să fie într-adevăr un rîs?!

Dan DEȘLIU

RETROSPECTIVĂ

În prima ediție (1934) cîștigă la Bacău, la demaraj, venind de la Galați, Cornel Nițescu, victorios și în etapa anterioară, la Brăila. Un an mai tîrziu, victoria îi revine lui C. Tudose. Acesta întrece un pluton de peste 20 de concurenți, printre care și „tricoul galben", Virgil Mormocea. Caravana venea de la „polul nord" al țării — Toplița — pe o șosea care se află acum, pe o lungă porțiune, sub apa lacului Bicaz.

În 1950, după o etapă dramatică, primul sosește D. Pantazescu (C.C.A.), venind de la Buzău, 183 km, cu vînt din față. Media orară .. 30 km. Ultimii 25 km, aflați în șantier, i-au obligat pe cicliști să facă ciclocros și deseori... echilibristică... Pînă aici, în față se aflau 12 fugari. Printre ei, Dede Negoescu, M. Niculescu, Nae Chicomban și valoroșii tineri Ion Ioniță (C.C.A.), C. Șandru (C.C.A.), cîștigătorul categoric al ediției, Nicolae Voicu (Dinamo), azi antrenor la același club. Fugarii au fost prinși aproape de Bacău, de un pluton în care se afla și D. Pantazescu.

Pe stadionul băcăuan, în 1960, după 124 km (venind de la Iași) parcurși cu 41,775 km pe oră, primul trece linia de sosire belgianul René Heuwelmans, urmat de Silviu Duță (C.C.A.) și Brünning (R.D.G.). După un an, în 1961, pe aceeași distanță și cu aceeași medie orară (41,800 km), învinge I. Cosma (Dinamo), cîștigătorul ediției, după un duel aprig — de-a lungul multor etape — cu colegul său de club G. Moiceanu, clasat — finalmente — pe locul al doilea, la 2 min. și 51 sec; după 1864 km.

Emil IENCEC

SĂ NE MULȚUMIM DOAR CU ATÎT?

Încheierea primului din cele trei turnee, cînd se prevede noua formulă de disputare a campionatului feminin, reprezintă un moment deosebit din activitatea handbalului. Și aceasta din mai multe (și importante!) motive.

Să le enumerăm, măcar succint, pentru a marca în acest fel perioada pe care o parcurge acum handbalul nostru feminin. De la bun început este, însă, necesar să subliniem faptul că prin organizarea celor 9 etape ale acestui prim tur în trei turnee, găzduite de centre cu tradiție în acest sport, s-a creat posibilitatea unei confruntări directe, în condițiuni de echitate aproape fără reproș, a tuturor formațiilor noastre fruntașe. A existat astfel un excelent prilej de a se putea contura o imagine evident mai amplă, și cu concluzii certe, referitoare la eficiența muncii de pregătire din secțiile de bază ale handbalului feminin din țara noastră și, ceea ce — fără discuție — e mai util, cu privire la perspectivele lor.

În ansamblu, toți cei ce au urmărit turneele de la București, Timișoara și Sibiu au fost de acord în a afirma că există suficiente temeiuri pentru a aprecia ca pozitivă pregătirea și — în consecință — evoluția majorității formațiilor. În special, asaltul (nu numai platonic, ci punctat uneori și de rezultate surprinzătoare) dat de acele echipe ce ani la rînd au trăit o viață agitată în campionat, amenințate de nemiloasa „sabie" a retrogradării, a fost reconfortant, reabilitînd noțiunea de dispută în campionat. Spunem acest lucru deoarece, în ciuda poziției ferme a fruntașelor, aceste formații au trebuit, nu o dată, să arunce în luptă toate „armele" tehnice și tactice de care dispun, pentru a învinge în partidele cu victimele sigure de altădată. Este un fapt îmbucurător și el se înscrie printre aspectele pozitive relevate de această întrecere. Cu atît mai mult cu cît felul în care au evoluat echipele **Rulmentul Brașov, Liceul nr. 4 Timișoara, Progresul București, Textila Buhuși** și **Voința Odorhei** îndreptățește speranțele că într-un viitor nu prea îndepărtat eforturile lor vor fi din ce în ce mai puțin platonice, adăugîndu-li-se tot mai des și rezultatele bune, care să le poată împlini satisfacțiile.

Consemnînd ascensiunea codașelor, la care subscriem, încă odată, total, cu convingerea că ea va atenua serios mediocritatea ce caracteriza pînă nu de mult principala competiție a handbalului feminin, ne păstrăm însă rezerve în privința progresului fruntașelor. Excepțînd pe **Confecția București**, care a adus în acest campionat nu numai dezinvoltura tinerești, ci și nota optimistă a certei sale valori, restul echipelor instalate ca și în alți ani, în fruntea clasamentului nu au realizat saltul așteptat (la fel, ca în alți ani...). **Universitatea Timișoara**, beneficiind de un lot, a cărui simplă enumerare poate produce panică printre adversari, s-a comportat totuși modest, chinuindu-se pur și simplu în confruntările majore și exprimîndu-și capacitatea ofensivă în special prin goluri realizate din poziții fixe (9 m și 7 m). Și astfel se întrevede posibilitatea, de loc fericită, ca să se mai consume un campionat și timișorencele să nu ne ofere satisfacțiile spectacular-sportive, în raport direct cu valoarea lotului de care dispune echipa, cu condițiile de pregătire de care beneficiază și cu tradițiile vechi existente în orașul lor în domeniul handbalului. În acest sens ni s-a părut cel puțin curioasă explozia de bucurie de la sfîrșitul meciului cu Confecția, cînd studentele au smuls un „draw" în ultimele secunde. Atît de limitate să fie aspirațiile acestor tinere handbaliste? Dacă da, atunci este cu adevărat trist.

Cît privește celelalte fruntașe, **Universitatea București** și **Rapid**, ele au avut comportări diferite. Ambele au abordat noul campionat cu loturi neechilibrate încă moral și valoric (această situație fiind mai pregnantă la Universitatea), dar în care prezența a numeroase tinere și talentate handbaliste constituie, credem, o garanție a faptului că lucrurile se vor îndrepta în viitor. Asemenea perspective sînt mai certe la Rapid, unde mănunchiul de jucătoare tinere se împletește bine cu handbalistele mai vîrstnice, realizîndu-se o unitate tehnică și tactică superioară față de anii trecuți. De altfel, feroviarele au fost, spre deosebire de Universitatea București și Confecția, singurele care au dominat clar în meciul derbi cu Universitatea Timișoara, fiind învinse, paradoxal, tocmai atunci cînd meritau mai mult victoria. Dar cu acest singur aspect pozitiv, nici ele și cu atît mai puțin studentele bucureștene nu se pot declara satisfăcute.

Pe acest fond de minim progres al echipelor fruntașe și de salt impetuos al codașelor s-a realizat în campionat un echilibru valoric, cursa pentru obținerea medaliilor de campioane fiind mai pasionantă. O asemenea situație a satisfăcut, firește, pe spectatori și a contribuit categoric la creșterea interesului pentru handbal. Ceea ce reprezintă un cîștig pe care am greși dacă nu l-am sublinia. Dar, noi cunoaștem cel puțin doi tehnicieni care au fost nemulțumiți — și au avut, cum se vede, motive întemeiate — de nivelul tehnic și tactic al campionatului. Sînt cei doi antrenori ai echipei reprezentative care așteptau (și nu numai ei) de la un turneu la altul niște confirmări și acestea n-au venit. Progresul minim al echipelor fruntașe, despre care am amintit mai înainte, înseamnă de fapt o stagnare în forma handbaliștelor susceptibile de a fi chemate să îmbrace tricoul echipei naționale. Așa că îngrijorarea lor este pe deplin justificată. Iată, dar, motivul pentru care atunci cînd ajungem cu discuția la raportul firesc ce trebuie să existe între campionat și perspectivele reprezentativei nc exprimăm nu numai rezerve, ci și o deosebită îngrijorare.

Concluzia? Campionatul a satisfăcut doar pe jumătate. Este, dacă vreți, și acesta un progres față de alți ani. Să ne mulțumim însă cu atît?

Călin ANTONESCU

La ultimul turneu al campionatului fazele spectaculoase n-au lipsit din aproape toate meciurile. Momentul pe care vi-l prezentăm este din partida Progresul—Liceul nr. 4 Timișoara.
Foto: H. FREDNUSS — Sibiu

GALĂ LA DINAMO

Sîmbătă, de la ora 19, se va disputa pe stadionul Dinamo o interesantă reuniune pugilistică, în cadrul căreia se vor întîlni boxeri de la Steaua, Metalul și Dinamo.